

JEMNÝ VÁNEK

Programovací partner: GK 51
Rodina hmoty (GK 18, 46, 48, 57)

Fyziologie: kraniální ganglia (břicho)
Aminokyselina: alanin

STÍN 57 ZNEPOKOJENÍ

FREKVENČNÍ PÁSMO STRACHU

Z pohledu GK 57 je naprosto vše v životě akustické. Do zvukové podoby můžeme převést dokonce i světlo. Přesto je spektrum zvuku, ke kterému máme jako lidé přístup, ve skutečnosti velmi úzké. Ti nejcitlivější savci dokážou snadno zachytit zvuky přesahující naše schopnosti vnímání; víme, že například psi slyší vysoké zvuky a velryby nebo sloni zase frekvence zvuku ležící hluboko pod spektrem, které vnímají lidé. Jiní tvorové, jako třeba hmyz, vnímají zvuk celým svým tělem nebo končetinami jako čistou vibraci a právě vibrační zvuk nepochybně je. Celá tato kniha o šedesáti čtyřech genových klíčích je lidským pokusem o vyobrazení vesmíru rozmanitých frekvencí, které obýváme a které procházejí námi i vším kolem nás. Na té nejvyšší úrovni jsme my lidé, jak ještě uvidíme, stvoření prostě z vrstev vibrujících a střídajících se zvukových vln.

Každý ze šedesáti čtyř stínů je stavem vědomí ovládaného strachem. K přesnějšimu pochopení, co je míněno slovem strach, nám může pomoci jeho zredukování na určitý rozsah frekvencí. Jestliže stavy založené na strachu spadají do konkrétního vlnového pásma, pak se může zdát, že by mohlo být snadné upravit svou frekvenci a pozvednout se nad toto pásmo strachu. Vskutku to zní jednoduše. Avšak neměli bychom zapomínat na jednu významnou skutečnost: lidstvo ve frekvenčním pásmu strachu vibruje kolektivně. Z tohoto důvodu jsme všichni pod obrovským tlakem, abychom rezonovali na těchto shodných frekvencích. Každý člověk je jako akustická ladička. Pokud se nacházíme vedle výkonného výstupního zdroje zvuku, zanedlouho začínáme automaticky vibrovat ve stejné vlnové délce jako tento zdroj. Na planetě Zemi je původcem tohoto procesu naše naprogramování v dětství. Standardní lidský výstupní zdroj založený na strachu nazýváme stín 57 Znepokojení.

Pradávným symbolem hexagramu 57 je v I-t'ingu vítr. Jako symbol má vítr mnoho aspektů. Navíc symbolizuje také všudypřítomného ducha, neboť se pohybuje nepozorovaně po celém světě a každého se dotýká. Vítr, jak jej vnímá stínové vědomí, může být nemilosrdný, ba přímo děsivý živel, který vyvrací stromy a ničí vše, co mu přijde do cesty. Když se zvedá vítr, přináší často pocit stísněnosti. Stín 57 představuje velmi hluboký a pradávňý strach – strach z toho, co by mohlo přijít, strach, že nevíme, co visí ve vzduchu. Lidé jsou geneticky naprogramováni k tomu, aby se obávali budoucnosti. Tento strach zasadil do naší DNA právě stín 57. V rané prehistorii přežívali lidé téměř zcela díky schopnosti naladit se na různé frekvence vibrací. Pokud jejich intuice zachytila ve vzduchu něco nebezpečného, jejich instinkty okamžitě vyvolaly patřičný pohyb těla, ať už to znamenalo běžet, skrýt se či popadnout zbraň.

V současnosti se moderní člověk vyvinul odlišným směrem. Nyní jsme daleko více polarizováni v mozku než v těle a většina lidí se rozhoduje nikoli na základě intuice, ale rozumu. Tento vývoj má na svědomí stín 57 Znepokojení. Znepokojení už nefunguje jako jakýsi včasný výstražný systém, který omezuje strach pouze na ten okamžik, kdy je potřebný k našemu přežití. Dnes je znepokojení interpretováno naší myslí. Je trvalé a projevuje se jako úzkost. Navíc je neklid zesilován vlivem celosvětového morfogenetického pole, které spojuje všechny lidi v jeden celek. Mysl se stala silnější než instinkt a snaží se odstranit znepokojení tím, že vytváří vnější zabezpečení. Tímto způsobem se v moderní kultuře rodí to, čemu se říká krysí závod. Čím více je lidstvo ovládáno svou myslí, tím více se snaží zabezpečit se, což následně přináší ještě větší

paranoiu. Bezpečnost a ochrana se staly globální obsesí, ačkoli jsou naprostou iluzí. Život je stejně nejistý, jako byl vždycky, a stav znepokojení nadále přetrvává i u těch nejbohatších a nejlépe zabezpečených lidí.

Lidé dnes žijí uprostřed audiovizuální hostiny strachu. Na naši mysl doléhá stínová frekvence v podobě obrovského tlaku, kterému neumíme uniknout. A nemůžeme zvrátit ani evoluční vývoj. Náš mozek už se vyvinul a naše mysl má tak mocné vibrace, že neexistuje žádný způsob, jak ji zastavit. Jsme polapeni v globální síti strachu, a to natolik, že se náš strach stal kolektivním a my se obáváme o budoucnost celého našeho druhu. Soudobým symbolem tohoto strachu jsou peníze. Kromě těch, kteří nashromáždili velké bohatství, si většina lidí promítá svůj strach z budoucnosti na peníze či jejich nedostatek. Paradoxně právě ti, kteří mají velké množství peněz, zjistili, že peníze člověka tohoto strachu nezabaví. Strach se v psychice jen přemístí někam jinam. Všechny tyto obavy a úzkost uvěznily člověka v jeho hlavě, ze které je velmi obtížné uniknout. Tohoto strachu nás nedokáže zbavit žádný způsob myšlení, protože strach existuje právě kvůli tomu, že myslíme.

Naši předkové neměli neokortex, který se vyvinul teprve nedávno, a žili bez něj mnohem více v přítomném okamžiku a v realitě, kterou si dnes již těžko dovedeme představit. Naše mysl nám zkrátka nedovolí prožívat život v naprosté přítomnosti, přestože všechny život včetně našeho těla v přítomnosti žije. Tento mentální krysí závod v mysli každého jednotlivce zformoval svět do podoby, jakou dnes můžeme vidět kolem sebe. Strach je v této souvislosti velmi tvořivou silou, avšak zabraňuje nám, abychom se nad určité frekvenční pásmo povznegli společně jako lidský rod. V těchto poměrně nízkých frekvencích jsme došli tak daleko, jak jen je možné. Pokud zde setrváme ještě mnohem déle, zcela jistě vstoupíme právě do takové fáze sebedestrukce, které se děsíme nejvíce. Jedno je jisté: mysl nemůže vymyslet cestu ven z naší současné situace – ani individuálně, ba ani kolektivně. Avšak dobrou zprávou je, že jako lidstvo nejsme postiženi nějakou nemocí, ale pouze procházíme určitým vývojovým stadiem své evoluce.

Stín 57, posilován svým programovacím partnerem stínem 51 Neklidem, nám jednoduše nedovoluje cítit se v našem světě v pohodě. Toto je jeden z těch význačných stínových párů, které v lidském těle vyvolávají narušení a nemoci. Všechna fyzická onemocnění pramení z frekvencí strachu. Protože se však lidstvo vyvíjí za hranice svého současného stavu, nakonec strach překoná, a to bude znamenat konec všech nemocí.

Stojí za připomínku, že nejsilnější stín 57 formuje lidský život během těhotenství, kdy se plod vyvíjí v matčině děloze. Vibrace strachu se předávají zárodku v podstatě v okamžiku početí a pak jsou dále posilovány aurickým polem obou rodičů a zejména matčiným. Během těchto devíti měsíců se jádro našich základních vývojových cyklů od narození do věku 21 let pevně otiskne do naší DNA. Tomu můžeme do větší hloubky porozumět rozjímáním o chemické rodině zvané *Rodina hmoty*, která obsahuje genové klíče 18, 46, 48 a 57. Jak zjistíme na úrovni daru, v transformaci lidského rodu na vyšší frekvence mimo pásmo strachu hraje GK 57 nepostradatelnou roli.

Prostřednictvím tohoto genového klíče si můžeme uvědomit, že úzkost vytvářená lidskou myslí značně zhoršuje všechny strach. Stíny 51 a 57 nás drží v neustálých obavách o budoucnost a v naladění na úzké frekvenční pásmo, které nás udržuje v nekonečném mentálním zacyklení. Naštěstí existuje z této smyčky cesta ven. Tou je posun na novou úroveň, kde nás strach ovládá mnohem méně. Tímto směrem se lidstvo už začíná vyvíjet. Ti, kteří pozorně naslouchají své intuici, mohou ve větru zachytit, že přichází něco opravdu zcela nového. A člověk by měl vždy věřit tomu, co slyší ve větru.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 57 – VÁHAVOST

Váhavost nastává, když je intuice potlačena silou mysli. Tělo si každou buňkou svého bytí uvědomuje, co je správné, ale mysl se okamžitě vetře se svými pochybami, úzkostí a soudy, čímž připraví autentické vnímání o jeho sílu. Tímto způsobem se vytrácí veškeré naladění na přítomný okamžik a v těle je potlačena jeho instinktivní nezkalená jasnost. Spontánní jasnost je stavem existujícím mimo mysl a můžeme ji poznat jen v čirém bytí. Naprostá živost jasného a bezprostředního vědění je základem opravdové vnitřní radosti a zdraví člověka. Váhavost či nerozhodnost jsou charakteristickou známkou stínové frekvence. Tito lidé obvykle uvíznou ve svých obavách, a tak nejsou schopni opravdu cítit jistotu spontánního jasného rozhodování, učiněného s plným odevzdáním.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 57 – ZBRKLOST

Zbrklost vzniká jako reakce člověka na znepokojení a strach. Jediným účelem takového chování je snaha strachu uniknout či se jej zbavit pomocí rychlého rozhodnutí. Taková rozhodnutí člověk nečiní ve stavu jasnosti, který jsme popsali výše, naopak jsou zakořeněna ve strachu. Zbrklá rozhodnutí mohou vzhledem ke své povaze vést jediné k utrpení. Nejenže nedokážou odstranit pocit znepokojení, ale současně ve vnějším životě člověka vytvářejí jen další zmatek. Rozhodnutí učiněné reaktivně se může pohybovat jediné ve směru opačném vůči evoluci, a tedy proti přirozenému koloběhu přírody. To však neznamená, že taková rozhodnutí jsou nezbytně špatná. Život potřebuje vytvářet chaos jako součást procesu probouzení. Únikovým východem z bludného kruhu, který takováto rozhodnutí nevyhnutelně vytvářejí, je odhalit svůj strach a plně jej prožít, aniž bychom na něj nejdříve reagovali. Toto nezúčastněné pozorování je přesně ten způsob, jakým lze tento vzorec odstranit.

DAR 57 INTUICE

VSTUP DO POLE SYNTÉZY

Ze všech šedesáti čtyř genových klíčů má jen málo tak silnou spojitost se zdravím jednotlivce jako GK 57. Coby základní aspekt *Rodiny hmoty* řídí GK 57 cyklus těhotenství, čímž ukládá vzorce pro vývoj člověka během období jeho dětství. Během této primární fáze je nastaveno veškeré naše genetické naprogramování. Geny budují tělo dítěte na frekvenci energetického pole, ve kterém žije matka. Proto každá matka hraje zásadní roli ve vývoji fyzické, emocionální a mentální struktury dítěte. Matka je v podstatě spolutvořitelkou inkarnujícího se dítěte a každá myšlenka, pocit a podnět, které projdou její bytostí, ovlivní DNA plodu. Tato skutečnost klade na těhotné ženy zcela zjevně obrovskou zodpovědnost. Plné uznání matky a důležitosti její role v období těhotenství má pro transformaci lidského rodu nesmírný význam.

Vyvíjející se plod žije ve světě frekvencí. Doslova se v něm koupe a nasává ze svého prostředí tóny, barvy, zvuky, emoce, myšlenky a záměry. Avšak tyto frekvence si vykládá podle toho, jak na ně matka reaguje. Takže frekvence matky přímo předurčují budoucí osud jedince. Každý trimestr těhotenství se vztahuje ke konkrétnímu sedmiletému cyklu ve vývoji dítěte; první trimestr souvisí s vývojem po stránce tělesné, druhý emocionální a třetí mentální. Jinými slovy – v těchto devíti měsících je dopodrobna předem naplánováno prvních 21 let našeho života. Nikdo z nás ovšem není naprostou obětí frekvencí své matky. V každé fázi jakéhokoli vývojového cyklu vyplouvají na povrch různá témata, abychom je mohli přijmout, pročistit a vyléčit. S nárůstem naší frekvence tak postupně uzdravíme mnohé vrstvy našeho vnitřního světa. Avšak je důležité si uvědomit, jak velký náskok může dítě získat, když jeho matka během těhotenství pozvedne své frekvence.

Dar 57 Intuice je v podstatě funkcí našeho těla, která slouží k harmonické interakci s vnějším světem. Čisté fungování intuice v pozdějším životě narušuje právě nízká frekvence prenatálního naprogramování. Přestože si z prenatálního období v sobě neseme otisky všech svých nemocí, můžeme je uzdravit zvýšením frekvence naší DNA. To v podstatě resetuje či restartuje celý náš genetický operační systém. Když věnujeme pozornost stínovým stavům, které tento proces přirozeně vynáší na světlo, začneme zjišťovat, jak se prohlubuje naše vnitřní vnímavost ke všemu a všem ve světě kolem nás. A právě tím je dar 57 zvaný Intuice – přirozeným navigačním systémem každého člověka.

Při zpětné rekapitulaci vývoje lidského vědomí až do současnosti vyplyne velice důležitý detail, který naznačuje náš budoucí vývoj. Tento detail se týká úlohy vnitřního mužského a ženského principu. Když se vrátíme evolucí nazpět k primitivním lidem, vidíme, jak silně rozvinuté bylo tehdy naše instinktivní vědomí – naše niterné pocity a tušení. Přežití jednotlivce záviselo na vrozených zvířecích instinktech fungujících v jeho těle, tj. na pěti základních smyslech a bájném šestém smyslu – schopnosti vnímat, že něco přichází, ještě dříve než to reálně zaznamenají naše základní smysly. Všichni lidé žijící v současné době zdědili tento vnitřní šestý smysl; jen kdybychom mu dokázali důvěřovat. Jinými slovy, naším nejmocnějším vnitřním kompasem je naše intuice.

Když lidstvo vyvinulo svou intuici – ženský aspekt naší psyché, pokračovalo poté ve vývoji své mužské stránky – rozumu. Zatímco intuice naslouchá a přijímá, rozum prozkoumává a dobývá. Proto je současná doba tak fascinující. My lidé se nyní musíme rozpomenout na svou minulost a znovu se napojit na sílu své intuice. Jakmile tak učiníme, budeme se znovu muset naučit důvěřovat své intuici daleko více než svým rozumovým schopnostem. Takto vytvoříme přirozeně strukturovanou vnitřní psyché, která je odrazem přírody. Intuice je způsob, jakým k nám i naším prostřednictvím příroda promlouvá; je zvukovodem, kterým celek koordinuje své mnohé části a prostřednictvím kterého s nimi komunikuje. Pokud se my lidé budeme umět naladit na tento jemný, sotva patrný vnitřní hlas, začneme se konečně cítit tělesně v pohodě. Navíc když je naše vnitřní hierarchie uspořádána tímto způsobem, může do hry konečně vstoupit génius myslí a následovat pokyny přírody.

Lidská mysl je opravdu výjimečným nástrojem, ale bez náležitého vnitřního vedení také velmi nebezpečným. Všichni můžeme vidět, jak destruktivní dokáže mysl být, když ji necháme fungovat neomezeně, aniž bychom si uvědomovali, že jsme součástí celku. Jakmile se lidstvo naučí opět důvěřovat své hlubší ženské stránce, tak jak to už začíná činit, mysl sama zapadne do svého přirozeného rytmu. Tento obrat již probíhá na individuální úrovni. Intuice se rodí z celku, takže přirozeně vede k syntéze; a intuice podporovaná intelektem dokáže neobyčejné věci. Faktem je, že čím více důvěřujeme své intuici, tím více integrujeme svůj život. Naše vztahy se otevírají a zjemňují, cesty našeho osudu se stále více projasňují a události probíhají plynuleji, jako kdyby nás podporoval celý vesmír – a přesně to se vskutku děje.

Proces, ve kterém se znovu učíme věřit své intuici, není nic jiného než postupné odbourávání iluze, že jsme oddělení od života. Je návratem ke zvýšené vnímavosti, jakou jsme měli v matčině děloze. Čím více v sobě rozšiřujeme tuto cestu, tím bezstarostněji žijeme. Zpočátku bude náš strach a úzkost přetrvávat, ale po nějaké době se intuice v našem nitru stane přirozenější a silnější, jako by neviditelná síla zrušila naše staré podmíněné naprogramování. Navíc pokaždé, když věříme své intuici a na jejím základě se rozhodujeme, zvyšujeme frekvenci celé své aury. Operační systém vědomí přepíná na vyšší stupeň a tělo pulzuje životem. Čím hlouběji vstupujeme do tohoto nového vědomí, tím více strachu v sobě transcendujeme. Na ještě vyšších stupních začneme vnímat vibrace celým svým tělem. Jedno z největších odhalení daru 57 je skutečnost, že strach není uvnitř nás. Je polem, ve kterém můžeme pobývat, kterým můžeme procházet nebo ze kterého můžeme vystoupit. Rozvinutí našeho tzv. šestého smyslu je prvním stadiem tohoto procesu vibračního vzestupu, neboť nám umožňuje vstoupit do vesmírného kvantového pole či kolektivního nevědomí.

Jakmile se lidské tělo projasní a začne vibrovat na vyšších frekvencích, vstoupí člověk do ohromujícího světa, nazývaného mnohými jmény podle té které tradice, do světa bohů a bohyň, či do prostoru, který teozofové nazývají kauzální rovina. Na této úrovni začíná fungovat vyšší mysl, ačkoli s myslí, jak ji zažíváme na nižších frekvencích, má pramálo společného. Její přirozeností je „jasnoslyšení“ – schopnost člověka zaznamenat vibrace svou aurou a rozumem si je vyložit. Právě v napojení na toto kauzální či *sjednocené* pole přicházejí všechna proslulá náboženská zjevení a duchovní vhledy. K takovýmto zjevením dochází ovšem v rozličných frekvenčních pásmech úrovně daru, a čistota sdělení tudíž závisí na frekvenci aury přijímajícího. Čím výše stoupáme spektrem frekvencí, tím syntetičtější a celistvější se poselství stávají. Avšak bez ohledu na potenciál výšek, které dar 57 Intuice člověku nabízí, nám tento dar především ukazuje jednu z nejjasnějších a nejjednodušších cest, jak překonat stíny svých strachů.

SIDDHI 57 JASNOST

UMĚNÍ JEMNOSTI

Po dosažení vyšších úrovních daru 57 získáváme schopnost vyladit své „jasnoslyšení“ za hranice času. Tento báječný dar nám tak dovoluje zakřivit čas a vytušit budoucnost, což vede k proměně způsobu, jakým žijeme svůj život, protože nám umožňuje uvolnit se do svého bytí hlouběji než kdykoli předtím. Přesto i na této neuvěřitelně vysoké úrovni vědomí mohou přetrvávat velmi jemné stopy stínových frekvencí. Naše schopnosti nám umožňují vycítit, co se blíží, ale stále ještě fungujeme ve sféře duality. Nahlížením do budoucnosti uznáváme její existenci, a dokud existuje, nejsme plně v přítomnosti. Naše

vědomí se na těchto úrovních stabilizuje po většinu času v přítomnosti, ale na kratičké okamžiky z ní zatím stále ještě uniká.

Když starověcí mudrci mluvili o siddhických či mimořádných schopnostech jako o překážkách na cestě k osvobození, mohli mít snadno na mysli vyšší stadia daru 57. Jelikož jsou frekvence člověka na této úrovni velmi jemné, jeho intuice proniká vším, včetně lidí. Opojný pocit moci, který mu dává jeho schopnost vycítit budoucnost nebo číst v auru lidí, se může pro takového člověka stát závislostí. Poslední zbytky strachu se stávají strachem ze ztráty veškeré této moci, pokud zajde ještě dále. A vskutku – když se závoj nadzvedne a odhalí siddhi 57, opravdu o tyto schopnosti *přicházíme*, ale ne v běžném slova smyslu. To, co ztrácíme, je pocit moci. Od okamžiku, kdy se přestáváme ztotožňovat s odděleným já, celý koncept osobní moci se rozpadá.

Siddhi 57 je siddhi Jasnosti. Vzhledem ke svému programovacímu partnerství rozkvetou siddhi 51 a 57 vždy společně. Realitu totiž vidíme jasně jedině tehdy, když jsme plně probuzeni. Jediným způsobem, jak svou bytost zcela zbavit strachu, je úplné odstranění této bytosti – a to je proces, ke kterému dochází v siddhické sféře vědomí. Na úrovni stínu jsme se zabývali představou, že každý člověk se chová jako jakási akustická ladička, která přebírá frekvence výchozího zdroje, vedle kterého je umístěna. Obdobně vidíme, jak to funguje na úrovni daru, kde se naše vědomí rozšiřuje, aby zachytilo širší a integrovanější obraz reality. Na úrovni siddhi, která znamená konec všech úrovní, se výchozí zdroj a příjemce navzájem vyruší. Mohli bychom také říci, že vstupují do harmonie tak dokonalé, že ji zažívají jako ticho. Jedná se o stav nikdy nekončícího teď, který zachycuje a vyjadřuje úplnou pravdu o nesmrtelnosti. Neexistuje žádný strach, protože neexistuje žádný zítřek, a proto neexistuje ani smrt. Toto je jasnost.

Dověděli jsme se, že původním symbolem tohoto archetypu je vítr. V I-t'ingu je tento hexagram tradičně překládán jako *Jemný váněk*. Tato esence jemnosti je jedním z největších tajemství života. Vědomí je nejjemnějším, nejméně postižitelným fenoménem. Proto je dávní mudrcové tak často přirovnávali k vodě či větru, k elementům tak jemným a poddajným, že dokážou proniknout vším. Jasnost je schopností vnímat tuto jemnost v jádru všech věcí. V akustickém poli života z jemnosti vše vyrůstá a do ní se vše opět navrácí. Když žijeme svůj život v harmonii s touto jemností, dostáváme se do souladu s tím, co starověké civilizace nazývaly tao – sjednocení protikladů. Navíc jakmile se otevřeme této jemnosti, tomuto projevu jasnosti, bude se v našem životě zjevovat už neustále; ve zvuku větru prohánějícího se v korunách stromů, či v oblacích plujících po oceánu oblohy. A tutéž jemnost nalezneme úplně všude, neboť je duší samotného života. Pokud jí to dovolíme, přeneseme nás okamžitě do světa nikdy nekončící přítomnosti.

Umění jemnosti je pro člověka ze všech zapomenutých umění tím nejvýznamnějším. Neuvědomujeme si, že čím jemněji k něčemu přistupujeme, tím více se nám to otevírá a tím hlouběji do toho můžeme proniknout. Naše mysl nám namlouvá, že opak musí být pravdou. Siddhi 57 – stejně jako ostatní siddhi – obsahuje mystérium ženského principu, i když se nachází už mimo dualitu. Ti, kteří skutečně chápou opravdový smysl léčení, vědí, že v sobě zahrnuje právě tuto esenci jemnosti. Siddhi 57 v sobě skrývá tajemství zázračného uzdravování, za kterým stojí zvláštní schopnost naladit se na jemné prvky fyzické DNA. Taková jemnost otevírá srdce a vede k transcendenci. Jemnost není totéž co slabost, byť naše mysl předpokládá pravý opak. Jednoduše se řídí vlastními zákony a podle vlastního načasování. A protože se nachází mimo dělení na slabost a sílu, proniká vším. Jasnost je uvědomění, že všechno je propojeno jemností.

Když někdo dosáhne osvětlení prostřednictvím siddhi 57, projeví je neobyčejným a nádherným způsobem: stává se melodickým nástrojem božské přítomnosti. Pokud sedíme ve společnosti takového jedince, neuvěřitelná jemnost jeho aury začíná velmi rychle zvyšovat naši vlastní frekvenci. V přítomnosti takovýchto jedinců může mnoho lidí náhle zažít stav siddhi – sluchový projev vyššího vědomí. Kdybychom vedle nich setrvali delší dobu, náš pocit oddělenosti by se nakonec zcela rozplynul. Avšak když sedíme u zvukového zdroje takového druhu, je potřeba být obezřetný! K těmto lidem se musí vždy přistupovat náležitě – s nesmírnou jemností. Siddhi 57 nám přesně sděluje, jak přistupovat k velkým mistrům či probuzeným bytostem. Říká nám, jak přistupovat ke *všem* aspektům života. Pokud si ve všech oblastech svého života osvojíme tutéž jemnost ducha, pak – ať už se zapojením mistra či bez něj – se jasnost nakonec sama projeví a my pochopíme skutečnou povahu bytí.